

Vejen den 20. maj 2008

Til Folketingets trafikudvalg

Tak for behageligt foretræde vedrørende postbetjeningen i landdistrikterne.

I forlængelse af foretrædet fremsender jeg hermed som aftalt baggrund og en række eksempler på, hvilke oplevelser vore medlemmer har med post betjeningen i Landområderne.

Indledning:

Danmark er et helt land fra Gedser til Skagen, fra Christiansø til Fanø, og der bydes på en mangfoldighed og forskellighed, der med rette gør landet til noget helt særligt. Landdistrikterne er i høj grad med til at bære denne mangfoldighed og forskellighed, og det er derfor ganske naturligt, at de ansvarlige beslutningstagere er med til at sørge for, at muligheden for at bo og leve i landdistrikterne er til stede.

Det betyder, at der skal være en vis offentlig service i form af faciliteter, og ikke mindst en velfungerende infrastruktur.

Da postbetjeningen er en del af den overordnede pakke, der betegnes infrastruktur, er det beskæmmende og sørgeligt at se, hvorledes forringelser der allerede er indført, og forringelser vi kan frygte er på vej, påvirker det daglige liv i landdistrikterne.

I Landsforeningen af Landsbysamfund har vi fået en lang række af henvendelser fra vore medlemmer og samarbejdspartnere, og det er blandt andet på den baggrund, at vi søgte, og fik, foretræde for trafikudvalget.

I det efterfølgende har vi opdelt service i tre hovedområder:

1. Service i almindelig postbetjening for borgeren i hverdagen

Der bor borgere i landdistrikterne, der ikke kan transportere sig til større byer for at klare deres postforretninger samtidig med, at de ikke har adgang til netbank og kan klare deres bankforretninger ad denne vej. Det er ofte ældre medborgere, der i sidste ende kan være nødt til at flytte, for at hverdagen kan fungere.

Derudover er det et kendt fænomen i yderområderne at billige huse tiltrækker borgere fra lavere sociale klasser, der af den ene eller anden grund ikke har økonomien til at være på pc, måske ikke må have netbank eller betalingskort. Disse borgere har også brug for at kunne ordne deres bankforretninger i nærområdet.

De to ovennævnte grupper er ikke grupper, som vi har tilbagemeldinger fra, hvilket naturligt skyldes manglende resurser i grupperne. Vi har dog valgt at fremhæve dem kraftigt, idet det er her, hvor forringelserne i postbetjeningen, rent menneskeligt rammer allerhårdest.

Et par eksempler af mange fra medlemmer på forringet postbetjening og konsekvenser i hverdagen:

- Tirslund sogn under Tønder kommune har postnummer 6541 Bevtoft, der hører til Haderslev kommune. Borgerne modtager derfor ikke informationer fra den kommune de bor i.
Løsning: genindfør eget postnummer
- Vester Nebel modtager post ca. tre gange ugentlig. Fik tidligere gratisavisen 24 – timer, men direkte adspurgt svarer postmesteren, at han ikke har resurser til at komme rundt til alle husstande hver dag.
Løsning: opgrader serviceniveauet.
- I de nye store kommuner er der sammenfald mellem vejnavne, og adresseringssystemer tillader kun tre linjer i adressen. Derfor falder bynavnet ud. Eksempel: Nygade 11, Felsted, 6200 Åbenrå ligger i Felsted. Nygade 11, 6200 Åbenrå ligger i Åbenrå by. Posten lander efter for godt befindende i henholdsvis den ene og den anden husstand.
Løsning: genindfør eget postnummer for Felsted.
- Vejrup, 6740 Bramming – 139 husstande skal skifte vejnavn, da der er sammenfald med vejnavne i Bramming.
Løsning: genindfør postnummer
- Vester Broby, Sorø kommune. Abonnenter på avisen Informations weekend udgave modtager kun denne hver tredje lørdag, da posten svigter om lørdagen.
Løsning: stram op om serviceniveauet.
- Vester Broby, - en borger bestiller en pc over internettet, og betaler 119 kr. for at få den bragt hurtigt, og for at være hjemme når posten kommer. Posten kommer ikke denne lørdag, og borgeren må efterfølgende holde fri fra arbejde i København for at kunne hente sin pc. De 119 kr. er spildt.

2. Service for erhvervsvirksomheder i området

Kommunale udviklingsstrategier, regionale udviklingsstrategier og de lokale udviklingsstrategier under EU's landdistriktsprogram er meget målrettet erhverv i landdistrikterne.

Hvis den overordnede planlægning skal følges, er det derfor en nødvendighed, at der skabes de rammer, der skal til for at erhverv vil etablere sig i landdistrikterne. Allervigtigst er infrastrukturen, herunder postbetjening og bredbåndsnet.

Da LAL er en paraplyorganisation for det frivillige foreningsliv, har vi ikke så mange eksemplarer fra erhvervslivets oplevelse af den forringede postbetjening, men mange af de henvendelser, vi har modtaget, har i tredje person, fortalt at erhvervslivet er godt og grundigt trætte af ikke at modtage post hver dag.

Eksempler fra medlemmer omkring erhverv:

- Toftlund – Dyrslægen sender prøver, rapporter og svar udtaget i løbet af dagen til analyse med posten. Nu da postkassen ikke tømmes søndag, samt langt tidligere på hverdage end før, resulterer det i, at hun må køre mindst 20 km. til nærmeste postkasse for at kunne sende rettidigt, og dermed passe sin forretning tilfredsstillende.
- Postkasser i mange landdistrikter tømmes af morgenpostbuddet, hvilket vil sige, at breve mm. skrevet i løbet af dagen, forsinkes et døgn.

3. Service for det frivillige foreningsliv, små lokale medier og menighedsråd

Med Post Danmarks markante forringelse omkring udsendelse af medlemsblade for det frivillige liv, har foreningslivet og den interne kommunikation i landdistrikterne fået et ordentligt slag.

Hvis blade skal runddeles som adresseløse forsendelser, kræves der et oplag på mindst 3000 blade, og ingen landsogne har så mange husstande!

Samtidig har Post Danmark fastsat bestemte uger for uddelingen, uden hensyntagen til, hvilken kadence lokalområderne ønsker at sende ud med.

Det er frivillige mennesker, der skriver og producerer medlems blade mm., og alle ved at frivillighed klares ved siden af almindeligt erhverv, og derfor skal indpasses, når tiden er der.

Der er derudover det, at frivillighed ikke har en større økonomi, der bare kan klaske blade i kuverter og sætte frimærker på i en uendelighed. Frivillige kan heller ikke sikre at følge en deadline for uddeling af blade, således som aftalerne er nu.

Postforringelserne kvæler frivilligheden, og gør arbejdet for besværligt. Når der ikke kan komme blade rundt, nedsættes kommunikationen mellem de forskellige aktører, - et netværk sygner hen og livet i landdistrikterne gøres mere surt end rimeligt er.

Et par eksempler af de mange fra medlemmer vedrørende medlemsblade:

- Ørting Falling Fællesråd og idrætsforening fik før postomdelt en folder til samtlige husstande, når de afholdt det årlige loppemarked, der holder ungdomsarbejdet i foreningen i live. På grund af de nye regler om adresseløse forsendelser, er det en merudgift på 7000 kr. at husstandsomdele foldere. De 7000 kr. skal tages fra overskuddet på loppemarkedet. Valgte at sætte annoncer i ugeaviserne, hvilket medførte at overskuddet blev mindre, mængden af indsamlede lopper færre, og de besøgende færre.
- Andst avisen var godt kørende indtil reglen om adresseløse forsendelser trådte i kraft ved årsskiftet. Uddeles nu ikke mere, men borgerne kan selv hente avisen i forskellige opsatte postkasser. Resultatet ses i nedgang i aktivitetsniveau og deltagelse i lokale arrangementer.
- Stenderup/ Bjert avisen udkommer 11 gange årligt. Har måttet investere i en lukket knallert 45, som en frivillig borger kører rundt til 1500 husstande på og deler avisen ud. Borgeren bruger en weekend om måneden på det. Finder det uholdbart og urimeligt, at de selv skal etablere et postvæsen for at sikre kommunikationen i lokalområdet.

Generelt:

I de områder, hvor der stadig er en postbutik, ses det ofte, at denne har åbningstider, der på ingen måde er tilpasset brugernes behov, og at det derfor udefra kan se ud som om, at behovet, for postbetjeningen, er ikke tilstedeværende. Det vil derfor være hensigtsmæssigt om åbningstider blev tilpasset brugerne. Det kunne eksempelvis gøres ved et samarbejde med en af de lokale butikker.

Konklusion:

I den senere tid er det blevet mere og mere tydeligt at dele af landdistriktsudviklingen ligger i Post Danmarks hænder. Disse hænder er også politikernes, og fra LAL' side skal vi opfordre til at hænderne

bruges på en måde, der tilgodeser alle borgere i Danmark lige meget, hvor de bor! - *Måske ved at tænke minimumsstandarder ind for betjening i landdistrikterne!*

Vi håber, at vi med ovenstående kan bidrage til, at landområderne tænkes aktivt ind, når forhandlingerne på postområdet starter, og vi skal gøre opmærksom på at LAL meget gerne indgår i en positiv og konstruktiv dialog med henblik på at finde løsninger, der både er menneskelige og økonomisk bæredygtige.

Med venlig hilsen

Ole Olsen
Formand Landsforeningen af Landsbysamfund